

[Socialministeren]

arbejdsgiverne i forbindelse med karensdagen, må jeg sige: Socialdemokratiet må vel også føle, at der er en grænse.

Jeg har forstået på dagspressen i dag, at Socialdemokratiet også har i sinde at lade arbejdsgivertilskuddet bortfalde, og jeg har ikke svært ved at forestille mig, at Socialdemokratiet vil mene, at der skal være store lønstigninger i forbindelse med de kommende overenskomstforhandlinger. Hver især kan punkterne være rigtige eller forkerte. Jeg gør bare opmærksom på, at Socialdemokratiet også må have en holdning til, hvor meget man kan summe op.

Det andet er så, at staten jo selv skal betale for de arbejdsskader, som opstår for statsansatte, og når man går op på 100 pct.s erstatningsniveau, så synes jeg nok, at man kan tillade sig at spørge Socialdemokratiet, hvor man vil få de penge fra. Det er jo således, at vi traditionelt har haft bred enighed om både erstatningsniveauet og om, hvilke tab der skal dækkes af lovens bestemmelser. Det kunne jeg håbe at vi også kunne have fremover, men det kræver nok, at Socialdemokratiet modererer deres krav noget.

Til gengæld har Socialdemokratiet et tredje punkt om at udvide personkredsen – her vil jeg så også omtale SFs forslag – og det drejer sig om spørgsmålet om fostre og børn. Jeg har selv megen sympati for, at vi foretager os noget på dette område, det er klart. Det er et meget ømtåleligt og meget vigtigt emne.

Nu er Socialdemokratiet selv inde på i sit forslag, at der kan være nogle betydelige problemer knyttet til dette, og det er også for mig nogle temmelig vigtige problemer.

For det første kan det være meget vanskeligt i mange tilfælde at finde sammenhængen mellem skaden og påvirkningen. Skal man til at finde ud af, hvad erhvervsevnetabet er for barnet, og hvordan man beregner mén for kvinder, der får nedsat deres evne til at få børn? Hvad med mænd? Mænd kan vel lige så godt blive skadet som kvinder, således at også mandens evne til at få børn skades. Skal han så ikke også have erstatning? Og hvad med hans børn?

Jeg håber, at begge forslagsstillergrupperne vil forstå, at jeg meget gerne vil gå nærmere ind i dette, men jeg vil generelt om arbejdsskadeforsikringen sige, at det er min hensigt meget snart dels at fremkomme med

forslag på dette område, som det blev bebudet i åbningsredegørelsen, så vi kan fortsætte drøftelserne, dels, da denne lovgivning nu har virket i 10 år og vi må se nogle gevaldige stigninger i antallet af anmeldte arbejdsskader og erhvervs sygdomme, at nedsætte et udvalg, som skal bearbejde denne lovgivning for at finde ud af, hvordan det skal fungere i fremtiden, om vi har den rigtige ordning. Herunder vil det naturligvis være åbenbart, at et spørgsmål som fostrene, børnene og påvirkningerne dér skal indgå i dette udvalgsarbejde.

Jeg vil gerne understrege, at udvalget ikke får til opgave at forhale nogle ting. Udvalget er ikke nedsat, for at vi kan slippe uden om et eller andet. Der er ingen tvivl om, desværre, at en lang række af disse problemer er kommet for at blive, men jeg synes, det må være rimeligt, når vi har set en voldsom udvikling på et område i de seneste år og vi har en lovgivning, der har løbet i 10 år, at vurdere, om denne lovgivning nu er egnet også i fremtiden.

Jeg kan ikke give tilslutning til lovforslagene i dag, men jeg håber, at vi kan fortsætte drøftelserne, når regeringen inden jul fremsætter forslag, og jeg håber da også, at der til den tid vil være forståelse hos Folketinget for, at vi nedsætter et sådant udvalg, så vi kan få hele spørgsmålet om arbejdsskadeforsikring nærmere belyst.

Joanna Rønn (S):

Vi har da stor forståelse for, at ministeren gerne vil undersøge tingene grundigt og selv komme med regeringens forslag. Vi ved jo af erfaring, at Centrum-Demokraterne godt kan lide at bruge Socialdemokratiets ideer, så det ser vi frem til med fortrøstning.

Vi er i Socialdemokratiet af den opfattelse, at ydelserne ikke slår til. Vi er godt klar over, at udgifterne påhviler arbejdsgiveren, som har det fulde ansvar for, at skaderne opstår, men vi håber faktisk også, at de forhøjede ydelser vil tilskynde arbejdsgiverne til at forbedre arbejdsmiljøet, så antallet af arbejdsskader kan nedsættes. Det er nemlig også vores opfattelse, at det er yderst påkrævet, at der gøres en større indsats for at forebygge, at arbejdsskader opstår, og her burde der sættes meget mere effektivt ind på at for-